

هوالأبهی

ای دوستان الهی و منجذبان ملکوت رحمانی از عادات الهی و حکمت‌های بالغه صمدانی آنکه چون فصل ربیع آید و صولت خریف شکند و بهار جانبخش برسد و آفتاب انور بیرج حمل بخرامد و ابر نیسانی گوهر فشاند و لواقع اردی بهشت بوزد و نسائم جانبخش اذاری بگذرد درخت سبز شود و شاخسار شکوفه نماید و دشت و صحرا و کوه و تله‌ها چون زمرد خضرا غبطه سندس و استبرق گردد گلها و لاله‌ها چمن بیاراید و مرغزار و گلزار رشک باغ جنان شود و سرو در بوستان ببالد و بلبل بنالد و عندلیب ناله و فغان نماید و غنچه نکته در دهان گیرد و جمیع این مواهب حضرت بیچون رخ بگشاید و لکن هنگام ثمر و ظهور میوه تر و نتیجه این اثر فصل صیف است و موسم حرارت قیظ و در شدت سورت تابستانست و در حدت تاب حرارت شمس آسمان پس حال که بهار الهی منتهی شد و بساط ربیع معنوی منظوی گشت لطافت گل و سنبل جمال حقیقی مخفی شد و حسن و جمال محبوب ابهی در ملکوت اعلی و جبروت بقا ممالک اخری جلوه فرمود باید از اشجار حقائق احبَاء الله در حدائق امر الله اثمار لطیفه طیبه و فواکه بدیع رطبه روحانیه ظاهر و هویدا گردد والا از آن بهار الهی نصیب نداشته و بهره‌ئی نبرده و از فضل نیسان فیوضات حضرت یزدان محروم مانده و از نسائم جانبخش ریاض احدیت مأیوس گردیده و لائق سوختن و افروختن گلخن است چه که باغبان الهی را مقصد در غرس این اشجار و نشانیدن نهالهای بیهمال در این مرغزار و فیض بهاری الهی و بخشایش غیر متناهی ربّانی و اشراق و تربیت شمس حقیقت و هبوب لواقع عنایت و موهبت جمال احدیت ظهور اثمار و بروز فواکه طیبه مشکبار است موسم بهار اگرچه طراوت و لطافت اشجار و شاخسار بیشتر و شکوه و جلوه و زینت و زیور گلها و ریاحین و ازهار باهرتر و دشت و صحرا سبزتر و خرمتر است و موسم استفاضه از فیض الهیست لکن ظهور نتایج و ثمر و فواکه ما لا رأی عین و لا سمعت اذن و لا خطر بقلب بشر در موسم تابستانست طوبی لشجرة ظهرت منها النتیجة و الثمر العظیم